

Міністерство освіти і науки,
молоді та спорту України
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника

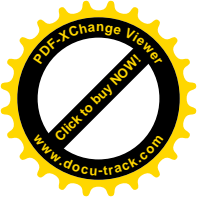
Юридичний інститут

Збірник наукових статей

**Актуальні проблеми
вдосконалення чинного
законодавства України**

Випуск ХХІХ

м. Івано-Франківськ, 2012

ББК 67.9 (4Укр)
А 43

Редакційна колегія: д.ю.н., доц. Васильєва В.А. (*головний редактор*); акад. АПрНУ, д.ю.н., проф. Луць В.В.; акад. АПрНУ, д.ю.н., проф. Костицький М.В.; акад. АПрНУ, д.ю.н., проф. Погрібний О.О.; акад. АНВШУ, д.ю.н., проф. Дзера О.В.; акад. АНВШУ, д.ю.н., проф. Фріс П.Л.; д.ю.н., доц. Галянтіч М.К.; д.ю.н., доц. Стефанчук Р.О.; д.ю.н., проф. Коссає М.В.; д.ю.н., проф. Майданік А.Р.; д.ю.н., проф. Кириченко О.А.; к.ю.н., доц. Кобецька Н.Р.; к.ю.н., доц. Вівчаренко О.А.; к.ю.н., доц. Логвінова М.В.; к.ю.н., доц. Ославський М.І.; к.ю.н., доц. Пристає Л.Т.; к.ю.н., доц. Багає Н.О.; к.ю.н., доц. Загурський О.Б.; к.ю.н., доц. Микити Ю.І. (*відповідальний секретар*).

А43 Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України [текст] : *Збірник наукових статей*. Випуск 29. - Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2012. - 261 с.

У збірнику досліджуються актуальні проблеми державного будівництва, питання теорії та історії держави і права, правової реформи в Україні, екології, боротьби зі злочинністю. Вносяться та обґрунтовуються пропозиції щодо вдосконалення ряду інститутів конституційного, цивільного, кримінального та інших галузей права.

Для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів, студентів, слухачів, курсантів юридичних інститутів та факультетів, юристів-практиків.

Actual problems in the field of the formation of the Ukrainian State, questions of theory and history of state and law, law reforms in Ukraine, ecology, struggle against criminality are researched in this issue. The propositions on the perfection of some institutions of constitutional, civil, criminal and other spheres of law are submitted and analyzed.

Good for scientists, professors, post-graduate students, students of law departments, practising lawyers.

Реєстраційне свідоцтво: серія КВ №4150. Видається з 1996 року.
Адреса редколегії: 76018, м.Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 44а. Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника. Тел./факс (0342) 50-87-60.

ISSN 2218-1849

ББК 67.9 (4 Укр)

© Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2012

ФІЛОСОФСЬКІ, ІСТОРИЧНІ, МЕТОДОЛОГІЧНІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

Андріюк В.В.

КОГНІТИВНІ ПАРАМЕТРИ, МЕЖІ ТА ФАКТОРИ ЮРИДИЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ

УДК 340.11; 340.116

Прогностичне дослідження правової реальності є необхідною умовою для правильного та ефективного правового регулювання суспільних відносин. Наукове осягнення юридичного прогнозування є новим важливим напрямком дослідження в юридичній науці. Відсутність практики прогностичного дослідження об'єктів державно-правової сфери дійсності та ряд інших причин, в тому числі й суб'єктивних, вплинули на зміст та обсяг теоретичних розробок в сфері юридичного прогнозування. Практична необхідність підвищення ефективності, надійності юридичного прогнозування зумовлюють науковий інтерес до визначення меж юридичного прогнозування та факторів, що на нього впливають, від яких прямо залежить достовірність, обґрунтованість, точність юридичного прогнозу, які в кінцевому результаті зумовлюють рівень науковості, надійності та ефективності юридичного прогнозування. А враховуючи той факт, що юридична прогностика покликана, в першу чергу, генерувати методологічний інструментарій прогностичного дослідження об'єктів державно-правової дійсності **актуалізується** необхідність дослідження цього питання.

Проте згадані методологічні питання юридичного прогнозування **не одержали належного теоретичного підґрунтя** ні в загальній теорії права і держави, ні в галузевих юридичних науках, за винятком окремих публікацій (переважно з проблем криміно-

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТАТЕЙ

ництво Хмельницького університету управління та права, 2010. - С. 265-271.

16. Смирнов В.Т. *Общее учение о деликтных обязательствах в советском гражданском праве* / В.Т. Смирнов, А.А. Собчак. – Л.: ЛГУ, 1983. – 152 с.
17. Товмасын А.Р. *Обязательства по возмещению вреда, причиненного недостатками товара, работы, услуги: автореферат дис. на соискание ученой степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; Семейное право; Гражданский процесс; Международное частное право»; 12.00.08 «Уголовное право и криминология; уголовно-исполнительное право»* / А.Р. Товмасын. — М., 1999. – 26 с. - [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.law.edu.ru/book/book.asp?bookID=1229028>
18. *Цивільний кодекс України: Науково-практичний коментар* / [Довгерт А.С., Кузнєцова Н.С., Луць В.В. та ін.]; за ред. розробників проекту Цивільного кодексу України. — К.: Істина. — 928 с.
19. *Цивільне право України: Підручник: У 2 т.* / [Борисова В.І., Баранова Л.М., Жилінкова І.В. та ін.]; за заг. ред. В.І. Борисової, І.В. Спасибо-Фатєєвої, В.Л. Яроцького. - К.: Юрінком Інтер, 2004. - Т. 2. - 552 с.

Банасевич І.І. Відшкодування шкоди, завданої внаслідок недоліків товарів, робіт (послуг): стан правового регулювання

У науковій статті автор досліджує проблему правового регулювання зобов'язань із відшкодування шкоди, завданої внаслідок недоліків товарів, робіт (послуг). При цьому автор аналізує чинне законодавство та погляди інших дослідників названої проблеми і висловлює власні пропозиції щодо удосконалення механізму правового регулювання відшкодування шкоди, завданої недоліками продукції.

Ключові слова: деліктні зобов'язання, зобов'язання із відшкодування шкоди, завданої недоліками товарів, робіт (послуг), дефекти в продукції, споживач, користувач, виробник продукції.

Банасевич І.І. Обязательства по возмещению вреда, причиненного недостатками товара, работы (услуги): состояние правового регулирования

В научной статье автор исследует проблему правового регулирования обязательств по возмещению вреда, причиненного недостатками товара, работы (услуги). При этом автор анализирует действующее законодательство, а также взгляды других исследователей названной проблемы и высказывает собственные предложения об усовершенствовании механизма правового регулирования возмещения вреда, причиненного недостатками продукции.

Ключевые слова: деликтные обязательства, обязательства по возмещению вреда, причиненного недостатками товара, работы (услуги), дефекты в продукции, потребитель, пользователь, изготовитель продукции.

Banasevych I.I. Damages caused as a result of defects of goods (services): state regulation

In this article the author investigates problem of legal regulation of the obligations for damages caused as a result of deficiencies of goods (services). Also the author analyses active legislation and views of the other investigators on the aforementioned problem and expresses his own propositions concerning the legislation development.

Keywords: tort liabilities, liabilities from damages caused by deficiencies of goods (services), defects in products, customer, user, the manufacturer.

Васильєва В.В.

ЗОВОВ'ЯЗАННЯ, ЩО ВИНΙΚАЮТЬ З ПРИВОДУ УКЛАДЕННЯ ТА НЕДІЙСНОСТІ ДОГОВОРУ

УДК 347.4

Актуальність теми. Система договірних зв'язків в наш час стала ядром ринкового механізму в Україні. Детального дослідження потребують зобов'язання, що виникають як з договору, так і з зобов'язань, що виникають з приводу укладення договору.

Постановка проблеми. Досить детально врегульовані зобов'язання, що виникають з договору, однак в процесі укладення договору, а також внаслідок визнання договору недійсним чи неукладеним виникає особливий тип правовідношення між сторонами, який правники не називають зобов'язанням, хоч він і пов'язує конкретно визначені сторони майбутнього чи неукладеного договору певним правовим зв'язком, що також потребує юридичного закріплення та врегульованості.

Аналіз досліджень даної проблеми. Окремі питання поставленої проблеми досліджувалися у працях таких науковців як М.М. Агарков, І. Бекленішева, С.О.Бородовський, М.І. Брагінський, В.В. Вітрянський, О.С.Юффе, Н.І.Майданик та ін.

Постановка мети. Метою даного наукового дослідження є з'ясування правової природи зобов'язань, які виникають з

приводу самого факту укладення договору (а не з договору), та виокремлення їх в окрему групу.

Виклад основного матеріалу. Вживання в наукових працях термінів «зв'язаність між сторонами» [1, с.123], «квазі-правочин» [2, с.128-129] та інших подібних означень свідчить про те, що між сторонами майбутнього договору існує певний правовий зв'язок, який, однак, зобов'язанням поки ще називати рано, проте й ігнорувати його теж не можна. Такий правовий зв'язок все ще не можна вважати договірним, оскільки не є укладеним договір, але котрий все ж створює певні обов'язки для майбутніх сторін одна перед одною. Такий зв'язок існує і у випадках, здавалось би, вчинення договору, однак, який в результаті не був укладений або був визнаний недійсним. Так, на наявність певної правової пов'язаності між сторонами до укладення договору звертають увагу іноземні правники, ведучи мову про те, що з початку переговорів між сторонами виникає зв'язок особливого роду – довірче відношення, яке вимагає від них вияву взаємної добропорядності [3, с.61]. В.В. Вітрянський також передбачає можливість виникнення зобов'язань вже на стадії переддоговірних контактів сторін та вказує на необхідність встановлення порядку їх врегулювання [4, с.70].

Юридично незавершений характер переддоговірних відносин виявляється в існуванні можливості учасників цих відносин створити, змінити або припинити юридичне відношення шляхом одностороннього волевиявлення однієї сторони іншій [5, с.58-59]. У цьому значенні переддоговірні відносини можуть бути віднесені до своєрідної категорії суб'єктивних цивільних прав, змістом яких є можливість установити правовідношення шляхом одностороннього правочину [6, с.280-281].

Цілком зрозуміло, що такий стан правового зв'язку між сторонами відрізняється від зобов'язального правовідношення в першу чергу тим, що уповноважений суб'єкт такого виду права не вправі вимагати виконання зобов'язання. Він може лише своїм волевиявленням надати завершеності спільному акту – договору. До укладення договору будь-який правовий зв'язок між сторона-

ми не є захищений правом і має значення лише доказового матеріалу.

У сучасній правовій літературі проводиться відокремлення зобов'язання від інших схожих правовідносин – зокрема **реституційних** [4, с.69]. Внаслідок визнання договору недійсним, на сторону, що отримала майно на виконання договору, законом покладений обов'язок повернути отримане майно контрагенту по недійсному правочину, а він, у свою чергу, наділяється правом вимагати від іншої сторони передачі відповідного майна. На нашу думку, реституційні зобов'язання слід вважати не особливим видом правовідносин нарівні із зобов'язаннями, а особливим видом зобов'язань.

У сукупності переддоговірні та реституційні зобов'язання утворюють групу колодоговірних зобов'язань. Якщо договірні зобов'язання виникають з договору, то колодоговірні виникають з приводу укладення або факту неукладення договору.

Позадоговірна, деліктна відповідальність передбачає, що сторони до правопорушення не пов'язані ніяким особливим відношенням, а деліквент порушує загальний для всіх суб'єктів обов'язок утримуватися від заподіяння шкоди життю, здоров'ю, майну особи [7, с.110]. Переддоговірні та колодоговірні зобов'язання також впливають із закону і є позадоговірними¹, оскільки договору ще не існує. Однак, на відміну від зобов'язання з правопорушення, де сторони до правопорушення не пов'язані ніяким особливим відношенням, у колодоговірних відносинах сторони уже є заздалегідь визначеними, і перебувають, хоч і не в договірних відносинах, але в певному правовому зв'язку. З цього приводу І. Беклініщева висловила думку про те, що відповідальність, що виникає внаслідок визнання договору недійсним, займає проміжне місце між договірною і деліктною відповідальністю [8, с.306-308]. Близькою є позиція М.М. Агаркова, який стверджував, що до такого виду відповідальності мають бути застосовані

¹ Однак доцільним є уникати вживання терміну «позадоговірні зобов'язання», оскільки вони у правовій літературі частіш за все асоціюється з деліктними зобов'язаннями та зобов'язаннями з односторонніх правочинів.

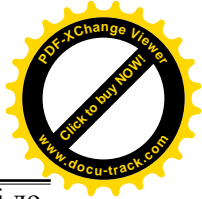

положення не глави про делікти, а глава ЦК про договірну відповідальність [9, с.134].

Як бачимо, вищезазначені науковці вказують на існування особливого типу зобов'язань нарівні із договірними, тому видається доцільним виокремити окремий блок так званих **колодоговірних зобов'язань**, що включатимуть в себе, окрім зазначених *переддоговірних* зобов'язань, які виникають з приводу укладення договору, ще й *реституціональні* зобов'язання, що виникають внаслідок визнання договору недійсним. При цьому не пропонується запровадити нові обов'язки для сторін чи встановити нові санкції за невиконання цих обов'язків. Йдеться про узагальнення та створення окремої групи зобов'язань (наряду з договірними), які б здійснювали врегулювання відносин між сторонами у наступних випадках:

1. Зобов'язання, що виникають з оферти та акцепту. Відповідно до ст. 641 ЦК пропозиція укласти договір має виражати намір особи, яка її зробила, вважати себе зобов'язаною у разі її прийняття. Окрім того, з аналізу ч.3 ст.642 ЦК випливає, що у акцептанта існує зобов'язання укласти договір у випадку, коли акцепт був відкликаний після одержання оферентом відповіді про прийняття пропозиції.

2. Випадки, коли одна сторона мала намір вчинити договір, проте відмовилась від його вчинення. Так, Н.І. Майданик звертає увагу на необхідність нормативного закріплення обов'язку добросовісно вести переговори та переддоговірної цивільної відповідальності за його порушення [7, с.107]. У даному випадку законною підставою виступає п. 6 ч. 1 ст. 3 ЦК, де йдеться про такі загальні засади цивільного законодавства як справедливість, добросовісність та розумність. Тут мається на увазі така ситуація, коли внаслідок винних дій сторони, яка перервала переговори, договір не було укладено (наприклад, коли одна сторона ухиляється від державної реєстрації договору або коли одна із сторін без достатніх на те підстав перериває переговори про укладення договору на завершальному етапі, коли сторони вже близькі до укладення договору). Так, законодавство США містить поло-

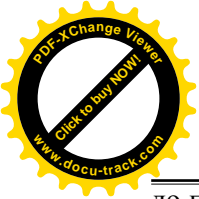
ження, відповідно до яких сторони стають юридично зв'язані договірним зв'язком без надання остаточної згоди. Це стосується випадків, коли сторона зробила значні вкладення в майбутній контракт, очікуючи на його укладення [10, с.7].

3. Окремий блок складають реституціональні зобов'язання, що виникають внаслідок виявлення договору неукладеним або недійсним. Так, відповідно до ч. 1 ст. 216 ЦК недійсний правочин не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю. У разі недійсності правочину кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у користуванні майном, виконаній роботі, наданій послугі, - відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування.

Особливостями таких зобов'язань є:

1. Такі зобов'язання є юридично незавершеними, колодоговірними правовідносинами, оскільки відсутня чітка підстава їх виникнення – вони виникають до укладення договору або у разі, коли договір виявляється відсутнім.

2. Такі зобов'язання складаються між конкретно визначеними сторонами. У ході переддоговірних процедур сторони уже є чітко визначеними, оскільки є відомим суб'єкт, від якого виходить оферта, і суб'єкт, якому вона адресується. Так само у разі визнання договору неукладеним\недійсним сторони є визначеними. При цьому слід відрізнити від даних зобов'язань загальні зобов'язання що виникають, зокрема, з публічного договору (наприклад, відповідно до ст. 633 ЦК на підприємцю лежить обов'язок здійснювати продаж товарів, виконання робіт або надання послуг кожному, хто до нього звернеться; відповідно до ч.1 ст.699 ЦК виставлення товарів, демонстрація його зразків або надання відомостей про товар у місцях продажу слід вважати офертою, яка породжує зобов'язання укласти договір з кожним хто звернеться за його укладенням; відповідно до ч.1 ст. 700 ЦК обов'язок продавця надати необхідну і достовірну інформацію про товар, що пропонується

до продажу; згідно ч.2 цієї ж статті покупець має право до укладання договору купівлі-продажу оглянути товар, вимагати проведення в присутності продавця перевірки властивостей товару або демонстрації користування товаром, якщо це не виключено характером товару і не суперечить правилам роздрібною торгівлі тощо). Такі зобов'язання мають загальний характер, є неадресними, без чітко визначених двох або більше сторін. Вони становлять собою радше правила та звичаї торгівлі чи здійснення іншої діяльності, що спрямовані на гарантію та забезпечення прав споживачів.

3. Такі зобов'язання носять довірчий характер. Зобов'язання такого виду не є юридично забезпеченими і ґрунтуються на довірі між сторонами майбутнього або неукладеного договору.

4. Такі зобов'язання не в повній мірі регулюються законом і переважно базуються на правилах етики та звичаях ділового обороту. Оскільки відсутній договір як юридичний регулятор і погоджена сторонами програма дій, то регулювання здійснюється лише за законом та звичаями.

5. Через відсутність чіткого врегулювання таких правовідносин відсутні гарантії їх дотримання та забезпечення їх виконання. Саме цим зумовлена необхідність їх чіткого виокремлення та встановлення порядку правового регулювання.

Висновки. Узагальнивши вищевикладене, видається доцільним виокремити окремий блок колодоговірних зобов'язань, що включатимуть в себе, окрім зазначених переддоговірних зобов'язань, які виникають з приводу укладення договору, ще й реституціональні зобов'язання, що виникають внаслідок визнання договору недійсним. Основними ознаками таких зобов'язань є юридична незавершеність, визначеність сторін, довірчий характер, урегульованість головним чином звичаями та правилами ділового обороту, відсутність гарантій та забезпечення їх виконання.

1. Иоффе О.С. *Обязательственное право* / О.С.Иоффе. – М.:Юрид. лит., 1975. – 872 с.
2. Шимон С. *Юридичне значення «домовленості» в цивільному праві* / С. Шимон // *Розвиток цивільного законодавства: пост кодифікацій-*

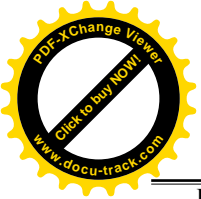
ний період: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Київський національний університет імені Тараса Шевченка (8-9 жовтня 2009 року). - К: Освіта. - 2010. - С.128-129.

3. Кетц Х., Лорман Ф. *Введение в обязательственное право. Проблемы гражданского и предпринимательского права Германии* / Х.Кетц, Ф.Лорман. – М., 2001. – С.61. Цит. По: Майданик Н. І. *Переддоговірні відносини у цивільному праві України: поняття, природа, реалізація* / Н.І. Майданик // *Підприємництво, господарство і права.* – 2008. - №1 (145). – С.58-59.
4. Витрянский В.А. *Пути реформирования общих положений об обязательствах по российскому законодательству. В Кн...: Альманах цивилистики: Сборник статей. Вып. 4 / Под ред. Р.А.Майданика.* – К.: Алерта ; ЦУЛ, 2011. – 430 с.
5. Майданик Н. І. *Переддоговірні відносини у цивільному праві України: поняття, природа, реалізація* / Н.І.Майданик // *Підприємництво, господарство і права.* – 2008. - №1 (145). – С.58-59.
6. Агарков М.М. *Обязательство по советскому гражданскому праву* / М.М. Агарков. – Т.1 – 680 с.
7. Майданик Н. І. *Переддоговірна відповідальність в цивільному праві України: підстави та правова природа* / Н. Майданик // *Підприємництво, господарство і права.* – 2008. - №3. - С. 105-110.
8. Бекленищева И. *Понятие договора: основные подходы в современном правоведении* / И.Бекленищева // *Цивилистические записки: Межвузовский сборник научных трудов.* – М., 2002. – Вып.2. – С.306-308.
9. Агарков М.М. *К вопросу о договорной ответственности* / М.М.Агарков // *Вопросы советского гражданского права.* - М.; Л., 1945.
10. Shavell Steven. *Economic analysis of Contract Law: Discussion Paper No. 403/ Steven Shavell.*- Harvard Law School: John M. Olin Center for law, economics and business, 2003. - 74 pages.

Васильєва В.В. Зобов'язання, що виникають з приводу укладення та недійсності договору

У статті з'ясовується правова природа відмінних від договірних зобов'язань, що виникають з приводу укладення та недійсності договору. Пропонується встановлення правового регулювання для окремого блоку колодоговірних зобов'язань, що включатимуть в себе переддоговірні зобов'язання, які виникають з приводу укладення договору, та реституціональні зобов'язання, що виникають внаслідок визнання договору недійсним. Автором виокремлюються окремі ознаки, притаманні даній групі зобов'язань.

Ключові слова: договір, зобов'язання, переддоговірні зобов'язання, реституціональні зобов'язання.

Васильева В.В. Обязательства, которые возникают в процессе заключения договора и вследствие недействительности договора

В статье определяется правовая природа отличных от договорных обязательств, которые возникают в процессе заключения договора и вследствие недействительности договора. Предлагается установление правового регулирования для отдельной группы околдоговорных обязательств, которые включают в себя преддоговорные обязательства, которые возникают в процессе заключения договора, и реституционные обязательства, которые возникают вследствие недействительности договора. Автор выделяются отдельные признаки, характерные для данной группы обязательств.

Ключевые слова: договор, обязательство, преддоговорные обязательства, реституционные обязательства.

Vasilyeva V.V. Obligations that arise out of contract conclusion and its invalidity

This article reveals judicial nature of obligations that differ from contract obligations and which arise out of contract conclusion process and contract invalidity. It is proposed to state legal regulation for some group specified obligations related to agreement concluding precontractual obligations that arise during contract concluding and restitutional obligations arising out contract invalidity. The author points out separate essential elements of such type of obligations.

Keywords: agreement, contract, obligations, precontractual obligations, restitution.

Сліпченко С.О.

НЕВІДЧУЖУВАНІСТЬ ТА НЕВІДДІЛЬНІСТЬ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ

УДК 347. 122

Незважаючи на те, що об'єкти особистих немайнових прав були охарактеризовані ще М. М. Агарковим [1, с. 136] у 1938 р. як «...блага, невіддільні від особистості людини», вже у 1941 р. К. А. Флейшиць зазначала, що не можна розуміти їх «невіддільність від особистості» в тому сенсі, ніби вони перестають охоронятися об'єктивним правом після смерті суб'єкта-носія відповідних благ. Навпаки, саме у сфері немайнових правовідносин спостерігається своєрідне явище: те, що було особистим благом людини, не переходячи у спадок, «переживає» свого носія і охороняється правом навіть тоді, коли останній вже не може його використовувати [2, с. 9]. Таку ж позицію згодом зайняв і К. Ф. Єгоров [3, с.

143]. Висновок про можливість існування об'єктів особистих немайнових прав самостійно (автономно), наштовхнув інших вчених на думку, що вони не зливаються з особою [4, с. 28] (носієм), а тому є віддільними [5, с. 144], і, більше того, можуть бути відчужені за життя людини [6, с. 9], у тому числі за допомогою правочину. Так, І. В. Єлісєєв, розглядаючи договір комерційної концесії, вказує на те, що за даним договором можуть бути передані ділова репутація та комерційний досвід їх носіїв [7, с. 632–633]. Разом із тим, точка зору про те, що особисті немайнові блага є невідчужуваними та невіддільними, на сьогодні залишається переважаною в теорії цивільного права [8, с. 148; 9, с. 191; 10, с. 197; 11, с. 532; 12, с. 137].

Існування різних, а іноді й протилежних та взаємовиключних підходів до вирішення тієї чи іншої проблеми ускладнює для законодавця побудову нормативно-правових актів, які б відповідали вимогам чіткості, ясності та зрозумілості, що, у свою чергу, ускладнює їх ефективне застосування. Наведене вказує на актуальність подібних досліджень.

Виходячи з означеного вище, метою цієї статті є встановлення можливості відчуження та відділення об'єктів особистих немайнових прав від їх осіб-носіїв, чи навпаки, неможливості такого відчуження і відділення.

Розпочинаючи аналіз наведених точок зору про можливість відокремлення і відчуження особистих немайнових благ, в інтересах методології наукового дослідження необхідно спочатку визначитися з поняттями (єдиним розумінням, хоча б у межах цієї роботи) «невідчужуваність» і «невіддільність» об'єкта. Зазначені поняття у більшості випадків використовуються та розкриваються в теорії права як тотожні. Так, у правовій літературі відчуженням називається відмова від чогось, позбавлення чогось назавжди [13, с. 163], а невідчужуваність розкривається як нерозривний зв'язок об'єкта із суб'єктом-носієм, неможливість відокремити його від конкретної особи [14, с. 231]. При цьому робиться акцент на тому, що нерозривний зв'язок вказує на неможливість передачі, надання блага третім особам [15, с. 329]. У свою чергу, невіддільність

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТАТЕЙ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТАТЕЙ